

Toen het avond werd, zei Jezus tot zijn leerlingen :

"Kom, laat ons naar de overkant gaan"
(Mk. 4,35).

De weg van de vrede is ingegaan
DE HEER

Luc VAN DE MAELE

echtgenoot van Mevrouw

Josée ALLEBOSCH

Hij werd geboren te Nederbrakel op 30 juli 1941 en is na een slepende ziekte rustig van ons heengegaan te Zandbergen op 19 augustus 1986, gesterkt door het Sacrament van de zieken en de Pauselijke Zegen.

Er stond nog zoveel te doen, zijn werk was nog niet af. Luc koesterde nog zoveel plannen, maar wie kon vermoeden dat deze man in de volle bloei van zijn leven door een ongeneeslijke ziekte ons zo vlug zou verlaten? Zo werd het woord van Jezus bewaarheid: "Houd uw lendenen omgord en de lampen brandend! Gelukkig de dienaar, die de Heer bij zijn komst door zijn hemelse Vader zou worden uitgenodigd naar een ander leven, bevrijd van alle leed en pijn. Toen hij, door ziekte gekweld, het bed moest houden, vroeg hij zelf naar de H. Communie en ontving hij bewust het sacrament van de zieken, "want Onze-Lieve-Heer roept mij naar de hemel". En van toen af kwam er een rust over hem, alsof hij zich verzoend had met zijn lijden. Als een gelovig mens - want dat was Luc, - met een groot vertrouwen in O.-L.-Vrouw van Lourdes, heeft hij de laatste weken van zijn leven samen gebeden met zijn huisgenoten en in moeilijke momenten nog een kruis geslagen. Wanneer de

ziekte, die hem ten dode voerde, wat scheen te verminderen, vatte hij opnieuw moed en kon hij nog wat vertellen over die tijd van vroeger, over zoveel belevenissen met zijn broers en zussen...

Want Luc was een man met een blij hart, joviaal en gedienschtig, gastvrij en bekommerd om zijn gezin. Hij was de liefste van alle vaders voor zijn kinderen, een beminlijke man en schoonzoon.

Zolang hij kon, bleef hij in de weer voor zijn werk. IJver in zijn alledaagse taak s'erde hem, en hij was graag gezien bij zijn collega's. Zijn beste kameraad Edward, met wie hij jaren samenwerkte, zijn trouwe vriend ook in zijn lijden, zal hem nu missen.

Dierbare zusters en broers, beste familieleden, wekenlang waart gij trouwe bezoekers aan mijn ziekbed. Uw bekommerd nabij-zijn heeft mijn pijnlijke momenten verzacht. Dank voor al die steun en sterkte.

Mijn dierbare echtgenote Josée, mijn lieve kinderen, beste schoonouders, door uw gedienschtige oppas en lange nachtwaken in de laatste weken, door uw trouwe zorg thuis tot de laatste avond, hebben jullie nog het meest getoond hoeveel jullie van mij houden, al die jaren dat wij samen mochten leven. Daarom zeg ik jullie hartelijk dank. Moge onze blijvende liefde voor elkaar, over de dood heen, een troost zijn en een bevestiging bij dit droevig afscheid. Tot weerziens bij de hemelse Vader.

MOGE HIJ VEILIG RUSTEN IN GODS HAND.

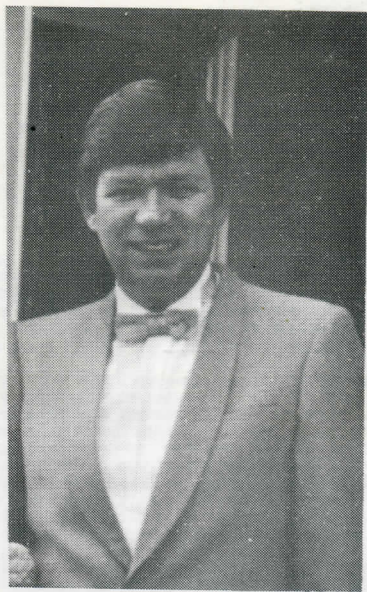
De families

VAN DE MAELE, ALLEBOSCH,

DUHAUD en TIMMERMANS

danken U voor uw kristelijk
meeleven en gebed.

Druk. F. De Saedeleer, Zandbergen - 33.55 '77
Begravenissen R. Galle - N.nove

Zoveel soorten van verdriet,
ik noem ze niet.
Maar één,
het afstand doen en scheiden.
En niet het snijden doet zo'n pijn,
maar het afgesneden zijn.